

Regemente Carolina

Gillesutskicket – Var har vi varit, vad har vi gjort och vilka är vi?

Vision & bakgrund

Det här dokumentet är till för att ge deltagare vid Gillessidan på Krigshjärta 7 en gemensam bakgrund, känsla och fiktion samt att bidra med information om de olika kompanierna och grupperna.

Regemente Carolina tillhör den lilla grupp av Gillets armé som ännu en gång tar striden till de Cordovska öarna. Visionen med regementet är ett klassiskt regemente av dönländsk standard, bestående av flera typer av trupper med varierad bakgrund och erfarenhet.

Regementet leds utav Oberst Ruttger Ebersbacher (spelas Johan Laurén).

Kampanjen i Jorgala har varit kostsam och trots att Gillet öst in både pengar och trupper till fronten är den Cordovska stridsmakten långt ifrån besegrad. Cordoviens taktiska drag, att för två år sedan bredda fronten, har med gjort flera nervösa – rika som fattiga. Om Cordoviens armé är kraftig not att hota Valois, hur lång tid dröjer det innan de når Gillets starkaste fäste - Dönland?

Knektarna oroade sig länge över Cordoviens nästa krigslist, men det var varken stål eller eld som kom härnäst – inte ens var det Cordovien som slog till. Längst med den breda, kalla fronten i Jorgala kom istället det nya hotet – Blodslunga. Sjukdomen som spred sig som en löpeld bland både soldater och civila.

Paranoian och paniken över blodslunga spreds i de Dönländska storstäderna. Många har både släkt och vänner som insjuknat – och har de inte det så känner de någon som har. Teorierna till vad som ligger till grund för sjukdomen är otaliga och de gillesknutna läkemedelshusen skriker efter en

lösning. Baserat på de undersökningar som gjorts tas ett beslut i Gillets högsta kammare. Ett enligt vissa vansinnigt försök, syftandes till att desperat visa upp någon form av kontroll och handlingskraft. Man beslutar att med en rättfärdig näve slå till mot Cordoviens hemland, för där sägs det att botemedlet finns.

Die Gerechte Faust

Operationen att slå till mot Cordoviens hemland är egentligen inte en invasion. Istället strävar man efter att med en mindre armé lyckas med två mål. Arméns plan är att slå hårt mot Cordoviens malmproduktion, för att på så sätt störa kriget. Men flera medicinska företag stödjer även operationen - och intresserar sig kraftigt för Cordoviens forskning i området kring Utpost 214.

Segrar Gillet så lär enorma medicinska landvinningar erövrats - för att inte tala om ett enormt krigsbyte från cordovska metallbruk och smedjor. För många dönländska legosoldater uppenbarar sig även möjligheten att få strida på Cordovsk jord, något som endast de åldrade och ärrade veteranerna kan skryta om. Rödlungans härjningar till trots så fylldes kontraktspapper snabbt av knektars signaturer, berusade av krigslust och girighet.

Kampanjen började planeras redan i höstas, i vintras gick kallelsen ut. De kompanier som skrev

på fick inställningsorder till den 15:e mars i Cretzburg, med syfte till samövningar och förberedelser inför avresan drygt en månad senare. Vissa av kompanierna anlände tidigt - men ett av dem, Die Himmelfahrtskommando, utmärkte sig genom att anlända sent.

Cretzburg

Under veckorna i Cretzburg exercerade kompanierna tillsammans dagligen. Flera av kvällarna spenderades till dryckenskap, hor och dobbel. En av dessa kvällar gick snett när soldater från Die Himmelfahrtskommando och Edelweiss rök samman - vilket ledde till den första krigsrätten i regementet.

Die Himmelfahrtskommando fick skulden och Obersten för Regemente Carolina beslutade att låta en av dess kampgrupper lämnas kvar i Cretzburg - som straff och för att minska risken för fortsatt bråk.

Den 16:e april var det planerat för att flottan ska avsegla, men på grund av dåligt väder skedde det först den 17:e. Det var en anmärkningsvärd avfärd till pompa och ståt då de ståliga skeppen tog sig an havets krafter och lade kursen västerut.

Kompani Västerledning, med sina kompetenta skaegiska sjöfarare, var ett värdefullt tillskott i Regementet och deras kunnande prisades under de följande veckorna till havs. En tid efter att skeppen avseglat följde luftskeppen flottans väg för att ansluta under färdens sista vecka.

Veckorna till havs avlöpte förhållandevis väl, även om tristessen och det trånga utrymmet tärde på humöret. Även för dem som sällan misströstar var det en lättnad när land siktas i gryningen den 8:e maj. Bakom morgondiset låg den norra delen av den cordovska ön Nevheim och länet Comte du Nord framför flottan. Målmedvetet styrde skeppen mot Sillhavn, den hamn som enligt uppgifter

finns framför dem. Regemente Carolina var bland skeppen i täten – vissa ivriga att sätta fötterna på den kända cordovska jorden, vissa mest ivriga över att sätta fötterna på stabil mark.

Tre kompanier ur Regemente Carolina hävdade sig i efterhand vara först med att gå i batalj. Västerledning och Reichardt's pikar, stolta och orädda, anföll från sjöss till skeppskanonernas dånande basgång. Samtidigt fällde två av luftskeppen änglar från Kompani Edelweiss - en dödlig fara från ovan som längtade efter att åter få känna fast mark under fötterna. Striden blev kort och intensiv innan den cordovska fienden vek sig och hissade vit flagg. Till denna dag tvistar de tre kompanierna fortfarande om vem som var först.

Inte ens alla kompanier hann fram innan fienden kapitulerade. Die Himmelfahrtskommando exempelvis beklagade sig över att deras besättnings dåliga sjövana fick dem att dyka upp sent - först långt efter middag.

Även om enstaka knektar strök med i det initiala anfallet var den enda riktiga förlusten inte i kontakt med fienden. Vid insegling siktades hur koggen Maria, bärandes Regemente Königsmark, plötsligt slog fullt om, kantrade och exploderade. I slutändan skickades både skepp, besättning och dess passagerare ner i djupet. De få överlevande talade om infiltratörer och myteri.

Det gick snabbt att etablera ockupationen av Sillhavn. Under de kommande dagarna gavs möjlighet till återhämtning efter resan – men kunskapen om att fienden fanns kvar därute gjorde att inte dröjde länge innan regemente Carolina åter gick i strid.

Första kontakten var en skärmytsling mot icke-uniformerad trupp som låg i bakhåll, kanske var de fredlösa eller frivilliga tänkte knektarna. Men efter det följde fler strider mot mer icke-uniformerad trupp.

En knapp vecka efter landstigningen skickas regementet tillsammans med ett annat regemente att slå ut en cordovsk fana som höll stånd längst vägen mot deras slutmål - det mytomspunna Utpost 214.

Även om uppdraget i sig var ren rutin inleddes det med ett illavarslande tecken. Två av Kompani Edelweiss luftskepp skickade för att landsätta änglar bakom fänikan och slå cordoverna i ryggen, men på färden dit gick någonting fel. Exakt vad som skedde är oklart, men ingen i regementet missade när ett av luftskeppen fattade eld. Det störtade raskt mot marken liksom en komet och när man trodde det värsta var över avslutades det fruktansvärda fyrverkeriet med synen av fallande, brinnande människor - vars fallskärmar flammade upp mot himlen liksom lysbloss. Lyckligtvis gick resten av anfallet bra – man tänkte att kanske blev även cordoverna distraherade av det dödsdömda luftskeppet.

Kilen mot Utpost 214 fortsatte, men vägen var i bedrövligt skick så det tog lång tid att frakta hela trossen. Inte blev det heller bättre av att lägret en

natt anfölls av fyra stora bestar - cordovska troll vars vrede blivit väckt antingen av inkräktarna eller av cordovska trollskötare. Trollen orsakade en hel del förstörelse innan en tapper stormknekt lyckades spränga två av dem i luften – varpå de sista flydde. Tröst dagen efter var iallafall vetskapen att den stora Cordovska armén var flera veckor bort, och inte utgjorde ett hot ännu på ett bra tag.

Utöver hotet från trollen fortsatte störstrid från icke-uniformerad trupp att vara ett bekymmer. Det tar så lång tid för regementet att färdas till Utpost 214 att det hinner bli juni innan regementet når fram, två veckor senare än planerat. Som salt i såren kommer då budet att de cordovska styrkorna närmar sig Sillhavn snabbare än beräknat. Mer än två tredjedelar av styrkan återkallades, medan Regemente Carolina fick ordern om att stanna kvar på Utpost 214 i syfte att utvinna Cordovium. Resten vände åter mot Sillhavn, i syfte att försvara hamnen och vägen hem.

Man vet att Jaegertrupper har skickats i förväg till Utpost 214. Släppta från luftskepp med uppdrag att antingen skaffa ytterligare information, eller för att med hjälp utav medhavda akademiker samla in material. Material som gynnar företagen vars guld betalar för kampanjen. En av dessa trupper leds utav Webel Katz, som med hjälp av en forskare från Akademien skall utforska och förbereda Utpost 214.

På morgonen den 7 juni skickar Oberst Ruttger iväg kompani Klüger Fuchs för att ta hand om de grupper av okänd trupp man fått rapporter om i området. Klüger Fuchs har varit älskat av vissa i regementet, men ogillat av andra då Obersten själv tog sold där en gång och därför ofta ger dem favör.

Kompanier och grupper i Regemente Carolina

Stab och ledning

Oberst leder kompaniet tillsammans med Oberstleutnant som ställföreträdare. Till sin hjälp har dessa staben som sköter mycket av pappersarbetet och samordningen trots att de inte har någon militär rang. Vissa funktioner och grupper svarar direkt inför staben och ledningen då de inte är underställda någon Hauptmann.

Samordnare och Oberst: Johan Laurén

Visionsdokument för regementet:

<https://docs.google.com/document/d/1iG7OG-eKtXTaVuMSd2Co4owko6tiH0U1qWneXmoPtWI/e dit>

Presentation av oberst:

<https://docs.google.com/document/d/1cl1vmZPSeD7XZYUdKKaGdcuS-sXqfx3OoFdzqLa8Es/edit#>

FB-grupp för regementet:

<https://www.facebook.com/groups/528717360598656/>

Kompani "Reichardt's Pikar"

Reichardt's Pikar är ett tungt kompani med fokus på att vara den stabila centern. Innehåller framförallt dubbelsoldare och fotknektar, inklusive urmaner. Pik är ett kännetecknande vapen.

Samordnare och Hauptmann: Jimmy Werf

Visionsdokument:

<https://docs.google.com/document/d/1WQk4DJm-MCzE8zoG31Ud3ThmYVU4BVo8sOwfwIN-BRc/edit>

Kontakt:

<https://www.facebook.com/groups/128845400535022/>

Kompani "Edelweiss"

Ett rörligt kompani med fotknektar, jaeger och stormknektar. Innehåller i princip bara jakower och valorer (knektar).

Samordnare: Maria Rodén

Visionsdokument:

https://docs.google.com/document/d/1YZ9oz1Vds eKWjAePDEeEL6gyDzGaL1W_bqwFDvopdE/edit# heading=h.k8xteqmf4n22

Kontakt:

Maria Rodén: naudiz@gmail.com, 0731-514567
<https://www.facebook.com/groups/kompaniedelweiss/>

Kompani "Västerledning"

Ett klassiskt skaegiskt kompani som också innehåller jorgaler och hessbrännare. Mycket spel på kulturskillnader och kompaniet uppmuntrar civila roller utöver de stridande.

Samordnare: Daniel Landgren

Civil ledare: Carola Karlandus

Hauptmann: Daniel Landgren

Visionsdokument:

<https://docs.google.com/document/d/1dnbn7qdie SgOAO31pGJw2heMZIGBWtvenWEtEzH6s04/edit>

Kontakt:

Daniel Landgren: landgren@hotmail.com, 0731-514288

<https://www.facebook.com/groups/1530715673850725/>

Kompani "Die Himmelfahrtskommando"

Ett kompani som framförallt innehåller skaegi.

Samordnare och hauptmann: Anja af Klintberg

Kontakt:

Anja: keabird@hotmail.com, 0737-264750

<https://www.facebook.com/groups/1423389794607028/>

Kompani Lynx

Kompani med hessbrännare och Svarta Solens Brödraskap.

Sjukvården

Läkare eller sjukvårdare som beroende på knektarnas kontrakt tar hand om de skadade.

Samordnare: Therése Berglund

Visionsdokument:

https://docs.google.com/document/d/1LOlwQ-EiLof4btfgsAAK873s3W1wwx8ZQ0C2v54Q_4Y/edit

Kontakt:

Therése Berglund: saga.maria.therese@gmail.com
<https://www.facebook.com/groups/709258822506142/>

